



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Crucifigi postulatur. Artic. XLIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

VI
71

spectat ad religiosos, quorum habitus despectus & humilis est, & quasi illu-
sorius hominibus mundanis. Vnde etiam sunt rasi, & coronam portant par-
tem in memoriam coronae spiniae Christi. Videre tamen, qualis abusus,
instrumentis humilitatis vti ad superbiam: quae illis instituta sunt & ordi-
nata ad humilitationem ipsorum, in illis superbire. Si farus quæreretur fatu-
tatis cappam de panno serico, quid opus est, diceretis fatuo tali, panno
serico? Sufficit ei ad demonstrandam hominibus suam fatuitatem pannus
lineus, aut lanuus. Nam sericum si lino praefert, fatuus non est. Sic mona-
chus talia vestimenta portare debet, quibus se monachum significet, id est,
ex quibus appareat, quod sit contemptor seculi. Sine cura sui viuat, nihil
temporale diligit nihil de his quae admirari solet mundus, discernat, vel
apparet. Quanto ergo viliores, abiectionem, & grossiorem habet vestem,
tanto magis & melius hoc significant, quod esse debent. Vnde & statuta no-
stra praeter ceteris omnibus religiosis aiunt nos ad attritionem, paupertatem
& vilitatem vestium, & cetera huiusmodi astringi. Si ergo quis pulchritu-
dinem vestium concupiscit, & delectatur, quareit: pulchritudinem dico,
id est, curiositatem, nobilitatem in panno teneritudinem, &c. (nam mun-
dicia vestium non reprehensibilis, sed laudabilis est, & in veste hispida ec-
ciam seruari potest) delicatus est, mundanus est, monachus non est, contem-
ptor seculi non est, & apud sapientes homines, sicut irreligiosus contemni-
tur, & monstrum reputatur, qui vult, velut is, qui seculum contempnit, &
semetipsum haberi, & tamen factio ostendit se non esse, quod vult videri.

Habitus mo-
n-chorum
cur in despe-
ctus & humili-
lis.
Corona in
capite religi-
oso. um quid
mystice.

vestes qua-
les monachi
ferre debeant.

Religiosus
virum qua-
nam ostendit.

IESVS CRUCIFIGI POSTVLATVR,
Articulus XLIII.

Quum ergo pontifices & ministri, sic Iesum flagellis laceratum, vulneribus
plenum, sanguine cruentatum, vestibus illusum vidissent, nulla mise-
ratione moti, maiori inuidia exarserunt, magnis vocibus clamantes:
Crucifige, crucifige eum. Non paruum dolorem, aut merorem fecit Christo,
sic miserabiliter afflictum coram inimicis suis derisoribus ostendi, qui pos-
mas eius insatiabiliter aestuabant. Fuit autem clamor eorum validus. Vnde
quidam Euangelistarum dicit: *Inualecebant voces eorum.* O bona Maria, quo-
uque de te tacebimus? Quid fuit in corde tuo, quando a longè tales voces in
altum ferri, & filium, non solum ad mortem, sed ad ignominiosissimam
mortem audiebas exquiri? Fuit autem hora tertia, quando sic Iudaei cla-
mauerunt. Vnde & Marcus scribit, hora tertia Dominum crucifixum,
cum tamen milites sexta hora crucifixerunt Dominum, secundum alios:
per hoc intelligi volens, hoc fecisse Iudaeos hora tertia linguis, quod mili-
tes fecerunt sexta manibus. Imo Iudaei magis crucifixerunt & occiderunt
linguis, quam illi manibus: quia nisi clamassent, non fuisset crucifixus Do-
minus, vix praecedentibus & sequentibus patet. Audiens clamores eorum
Pater quasi indignatus, dicit ei: *Accipite eum vos, & crucifigite. Ego enim n. uin*
uenio in causam. Non dixit haec verba concedendo eis facultatem, sed exe-
crando, vel improperando eis eorum malitiam, qui contra innocentem
clamabant. Tunc Iudaei ad aliam accusationem se conuertunt, dicentes *Nos*

Ioan. 19.

Luc. 23.

Marc. 15.

Ioan. 19.

Ibidem.

PP 3 legem

Leuit. 24.

Ioan. 19.

Tacere aut
venerit in-
terrogatus.

Lingua à de-
tractatione
quò studio
coercenda.

Ioan. 19.

Matth. 7.
Diabolus vt
per mulierem
Christi mer-
tem impedi-
re conatus
sit.

legem habemus, & secundum legem debet mori, quia Filium Dei se fecit. In lege ha-
beatur de blasphemo occidendo. Sed Christus confitendo se Dei Filium,
non blasphemauit, sed veritatem dixit. Quum autem Pilatus hunc audisset
sermonem, magis timuit, scilicet illum occidere Filium Dei. Facilius ei per-
suaderi poterat, vt crederet Deum, vel Dei Filium, quia multos deos gen-
tiles credunt. Et ideo ite um ingressa in pratorium, vt solus cum solo loque-
retur, & examinando, eum interrogat: Vnde es tu? Iesus autem responsum ei non
dedit. Sapius ad interrogata tacuisse legitur. Dominus in sua passione, no-
vel passionem suam impediret, vel quia responsione non erant digni, vel
non capaces. Dicit ergo ad Pilatum: Mihi non loqueris? Nescis, quia potestatem ha-
bes crucifigere te, & potestatem habes, dimittere te? O Pilate hæc verba tibi
desecant collum, quia sententiam contra teipsum tulisti. Si potestatem
haves dimittendi, sicut etiam habes: ergo, quem sciebas innocentem, non
morti adiudicare, sed dimittere debuisti impunitum. Respondit ei Iesus:
Non haberes potestatem aduersus me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propter
ea qui me tradidit tibi, scilicet Iudas ex auaritia, & Iudæi ex inuidia, manus
peccatum habet: Et exinde Pilatum quarabat, id est, omnino se tale exhibuit,
dimittere eum, vltra exempla & documenta generalia patientiæ, & humili-
tatis Christi, quæ in omnibus Articulis relucens, non habemus hic specia-
lia, nisi vt discamus refrenare linguas nostras, & caure à detractationis vic-
tio, quia quicquid inde malè sequitur, cuius occasionem detrahendo dedi-
mus, rei erimus. Sicut Iudæi dicuntur crucifixisse Dominum, & rei sunt, no-
quia manus, sed quia linguas id procurauerunt.

IESVS AD TRIBUNAL IUDICIS
est adductus. Articulus XLIV.

Quum Pilatum Iudæi cernerent omnino querere liberationem Iesu, quan-
tum poterant opposuerunt se, reclamantes, & clamabant dicentes: Sinite
dimitte, non es amicus Cesaris. Omnis enim qui se regem facit, contradicit Ce-
sari. Pilatus autem cum audisset has sermones, & minas Iudæorum de Cesaris
indignatione, timuit de se conqueri vel suspectus apud illum haberi ab of-
ficio deponi. Adduxit Iesum foras, & sedit pro tribunali in loco qui dicitur Li-
costratos, Hebraice autem Gabbatha. Ante disceptando & perquirendo cuncta
audierat, nunc formam iudicis seruans, sedit pro tribunali, statuens ante
se Iesum. Cogitate boni fratres, cogitate mansuetudinem Domini, humili-
tatem omnipotentis. Licet in manu sua habeat cælum & terram, & omnia
quæ in eis sunt tamen ante iudicem gentilem permisisse se statuit, & iudicari
velut malefactor, & mortis reus. Dum autem hæc fierent. Erat parasceue. Pascha
hora tertia & quasi sexta que apud nos est meridies. Et sedente Pilato pro tribunali,
misit ad eam vxor sua, dicens: Nihil tibi est in isto illo, Non intromittas te de illius
morte. Multa enim sum passa per visum hodie propter illum. Diabolus videns vi-
tra quam humanum est, solet, pacienciam Christi perpendit, quod forte ipse
Christus esset, qui humanum genus esset redempturus. Vnde poenitere con-
pit, quod Iudæos in illius necem instigasset. Cupiensque illius mortem, qui
ante parauerat, impedire: ad Pilati accessit vxorem per varias somniorum
delusiones eam terrens, vt à Christi damnatione mariti animum reuocaret.

Spera-